

Aanpak van zwartspvaarders is ondoordacht

Lars Møller

De staatssecretaris van Financiën is een offensief tegen zwartspvaarders begonnen, nu het bankgeheim wankelt. Het offensief kent drie pijlers: dreigen met het afschaffen van de fiscale inkeerregeling, forse verhoging van de fiscale boete en het doen voorkomen dat landen met een bankgeheim op grote schaal informatie verstrekken aan de Fiod. Deze aanpak van de staatssecretaris is ondoordacht en weinig zinvol.

Belastingontduiking is schadelijk voor de maatschappij. Daarom heeft de wetgever jaren geleden de inkeerregeling geïntroduceerd. Belastingontduikers moest de mogelijkheid worden geboden in het reine te komen met de Belastingdienst. Anders zouden zij jaar in jaar uit een strafbaar feit moeten plegen, als zij eenmaal een fout

hadden gemaakt bij het invullen van de belastingaangifte.

Ook had de wetgever oog voor de profijtelijke betekenis van de inkeerregeling voor de schatkist. Deze wordt benut door zwartspvaarders, maar ook door ondernemingen die merken dat hun fiscale verantwoording tekortschiet.

Het is kortzichtig te denken dat de inkeerregeling op de schop kan als het bankgeheim verdwijnt, zoals de staatssecretaris onlangs bepleitte. Zijn betoog gaat volledig voorbij aan het bredere gebruik van de inkeerregeling en het is geen goed idee deze te schrappen.

Als tweede pijler dient een wetsvoorstel van de staatssecretaris waarin de maximale boete voor zwartspvaarders verhoogd is tot 300% van het fiscale nadeel. Op dit moment kan een fiscale boete maximaal 100% bedragen.

Het is een opmerkelijk wetsvoorstel nu in de huidige situatie zelfs een boete van 100% meestal

te gortig wordt bevonden. Het is gebleken dat een boete van 50% doorgaans passend wordt gevonden. Dat vond de staatssecretaris zelf ook minder dan zes maanden geleden toen het herziene Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst in werking trad.

Het is dan ook verbazingwekkend dat de bewindsman opeens van oordeel is dat de maximale boete zes keer hoger zou moeten zijn. Het is twijfelachtig of rechters het met hem eens zullen zijn. Tot nu toe leggen ze alleen in uitzonderlijke gevallen een boete van 100% op. Ook zijn er twijfels of het voorstel van de staatssecretaris zich goed verhoudt met de algeme-

Ook na een eventuele capitulatie van het bankgeheim zal er behoefte zijn aan de inkeerregeling

ne uitgangspunten voor het opleggen van sancties en de richtsnoeren. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het wetsvoorstel weinig steun heeft kunnen vinden bij de Raad van State die heeft geadviseerd het voorstel terug te nemen.

Het bankgeheim wankelt. Sommige landen zijn bereid informatie te verstrekken als zij verzoeken, gebaseerd op concrete verdenkingen van fraude ontvangen. Zij willen echter niet meewerken aan 'fishing expeditions'. Zwitserland zal niet spontaan informatie verstrekken over bankrekeningen van Nederlandse belastingplichtigen.

De staatssecretaris laat weten dat er al Fiod-ambtenaren naar Zwitserland zijn afgereisd om informatie op te halen — zijn derde pijler. Dergelijke verhalen horen waarschijnlijk thuis in de Fabeltjeskrant. In ieder geval is het niet aannemelijk dat de Fiod-ambtenaren thuis zijn gekomen met koffers vol informatie. Als Fiod-amb-

tenaren naar Zwitserland zijn afgereisd, rijst de vraag of dat een zinvolle besteding van belastinggeld was.

De staatssecretaris handelt niet verstandig als hij dreigt met het opheffen van de inkeerregeling en tegelijk poogt de maximale boete te verdrievoudigen. Het lijkt een ongenueanceerd paardenmiddel om zwartspvaarders over de inkeerstreep te trekken.

Kortom, het huidige offensief tegen zwartspvaarders is kortzichtig en weinig zinvol. Want ook na een eventuele capitulatie van het bankgeheim zal er behoefte zijn aan de inkeerregeling en zal de schatkist daarbij baat hebben. En net als zwartspvaarders hoort ook een staatssecretaris juiste en volledige inlichtingen te verschaffen.

.....
Mr. Lars H.E. Møller is als advocaat-belastingkundige verbonden aan Wladimiroff & Waling advocaten te Den Haag.